Szanowni Państwo Senatorowie,

Pragniemy poinformować o bezprecedensowym ataku lobby na rzecz usankcjonowania przemocy w rodzinie, czy polskie dzieci muszą cierpieć?

Nie dla druku senackiego nr 63.

ALIENACJA RODZICIELSKA NIE JEST wpisana do ICD 11, wręcz przeciwnie, została odrzucona, także jej opisy zostały **odrzucone.**
ALIENACJA RODZICIELSKA nie jest ani patologią, ani przyczyną patologii psychicznej, ta teoria nie ma żadnych podstaw naukowych!
Pseudonaukowa teoria "Alienacji rodzicielskiej" **ZOSTAŁA USUNIĘTA** z klasyfikacji ICD 11, ponieważ uznano ją za termin i kwestię sądową, a jej włączenie do celów kodowania w ICD-11 nie przyczyniłoby się do powstania ważnych lub znaczących statystyk zdrowotnych. Tak orzekł zespół 3 WHO w dniu **15 lutego 2020** r., **20 września 2020** została oficjalnie **wycofana** z indeksu klasyfikacyjnego ,a w **nowym indeksie klasyfikacyjnym, który będzie opublikowany 1 Stycznia 2022, już się nie pojawi**.

Międzynarodowa organizacja PASGroup (grupa na rzecz alienacji rodzicielskiej), wspierająca tę pseudonaukę (dobrze zorganizowana, bardzo bogata i potężna), po tym jak najpierw bezskutecznie próbowała włączyć Syndrom ALIENACJI RODZICIELSKIEJ (Pas), a potem ALIENACJĘ RODZICIELSKĄ (Pa-Parental Alienation) do DSM-5, po tym jak bezskutecznie atakowała ICD 10, w ciągu ostatnich 5 lat dosłownie bombardowała platformę ICD 11, popierając wszelkimi sposobami włączenie do niej „Alienacji Rodzicielskiej" we wszystkich formach.
Posunęła się nawet do wydania w maju 2019 roku zwycięskich komunikatów prasowych, według których ALIENACJA RODZICIELSKA (PA) miała zostać zatwierdzona przez WHO, a tym samym sugerując, że PA została uznana za patologię lub przyczynę patologii i już jako taka włączona do ICD 11.
Wprowadzające w błąd media informacje sprawiły, że LOBBY na rzecz ALIENACJI RODZICIELSKIEJ (PASGroup) poczuło się upoważnione do rozpoczęcia opracowywania protokołów przyszłego triage'u (selekcji poszkodowanych ze względu na skalę obrażeń), który miałyby być stosowany w izbach przyjęć na całym świecie. Chciano skłonić szpitale do diagnozowania, zamiast pourazowych objawów wykorzystywania seksualnego, urazów i przemocy domowej wobec nieletnich, nieistniejącej i bezpodstawnej choroby (przypadkowo opisanej z tymi samymi objawami wykorzystywania seksualnego i maltretowania, ale inaczej interpretowanej - jako Alienacja!). Uczyniono by w ten sposób nawet system opieki zdrowotnej - po destrukcji systemu sądowniczego - mimowolnie współwinnym tworzenia alibi, sztucznie konstruowanego na korzyść krzywdzicieli, a nawet rodziców-pedofilów!

Oficjalne stanowisko WHO (13 Mai 2019)

„W rzeczy samej, włączenie **"alienacji rodzicielskiej"** gdziekolwiek do podręcznika diagnostycznego ICD-11 prawdopodobnie wzmocni istniejące destrukcyjne trendy w sądach rodzinnych, które wyrządzają krzywdę dzieciom i ich głównym opiekunom. Ponadto, empirycznie potwierdzone obawy dotyczące braku wiarygodności tej koncepcji mogą podważyć naukową wiarygodność Światowej Organizacji Zdrowia, jak również wiarygodność Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób.
Następujący eksperci i organizacje popierają tę notę i domagają się usunięcia odniesień do "alienacji rodzicielskiej" i powiązanych pojęć z ICD-11, Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób."

Modifica Visualizza Cronologia Segnalibri Strument

(36) Michela Nacca webnode - Cerc

https

CD-11 (Mortality and Morbidity Statisti

earch parental alienation

No results found!

ICD-1

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13 Diseases of the digestive system

14 Diseases of the skin

15 Diseases of the musculoskeletal system or conne tissue

Proposal Status: Rejected

Psychological maltreatment

Click here to see the full content in another browser window

Definition

Definition does not exist for this content

Rationale

Psychological mistreating, as in DSM-5, includes "to reproach, denigrate or humiliate the child; Threaten the child; To damage/abandon people or things that the child holds; etc. "(CFR DSM-5). The so-called parental alienation is not included in these concrete behaviors but it is in the head of psychologists who make this diagnosis. The actual mistreations are external cause of morbidity or mortality; The so-called parental alienation No, there is not a minimum of scientific literature that supports this ... Dr Andrea Mazzeo

References

There are no references attached for this proposal item

Provide your opinion on this proposal

AGREE 3 DISAGREE

Comments on this proposal

The judges of the Italian Cassation Court (last degree of Judgment) have ruled that parental alienation, also called pas, Caregiver-child relationship problem or similar terms, is "a pseudoscientific construct ... capable of threatening the integrity of the penal system and security of children victims of abuse "(see Judgment of the Court of Cassation of 20 March 2013, No. 7041, point 5.2.)

michela nocca 2019-Jun-11 - 08:06 UTC REPLY AGREE 1 DISAGREE SPAM

Thank you for your proposal. Parental alienation has been removed from the ICD-11 classification as it is a judicial term and issue. Its inclusion for coding purposes in the ICD-11 will not contribute to valid or meaningful health statistics.

Team3 WHO 2020-Feb-15 - 14:11 UTC REPLY AGREE DISAGREE SPAM

add new comment

źródło:

http://www.learningtoendabuse.ca/collective-memo-of-concern-to-WHO-about-parental-alienation.html

Twierdzenia przeciwne, że alienacja rodzicielska została włączona do ICD-11 należy uznać za nieścisłe. W zaktualizowanej wersji ICD-11 termin "alienacja rodzicielska", który nie był diagnozą, został usunięty.[10] Wpis w ICD-11 pod QE52.1, "Utrata relacji miłosnej w dzieciństwie", nie jest opisem PA(S), ale jedynie upośledzeniem dziecka z powodu utraty bliskiej relacji emocjonalnej "takiej jak rodzic, rodzeństwo, bardzo bliski przyjaciel lub ukochane zwierzę domowe".

Należy wyjaśnić: "syndrom alienacji rodzicielskiej" **nie istnieje**.

Już w zeszłym roku zostało przeanalizowane i wyjaśnione, dlaczego rzekome włączenie pseudonaukowego "Parental Alienation (Syndrome)" (PAS), czyli „syndrom alienacji rodzicielskiej", do ICD-11 Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) jest fake newsem. ICD to światowa lista kodów diagnostycznych WHO dla wszystkich chorób i innych zjawisk w sektorze zdrowia, która jest aktualizowana w regularnych odstępach czasu.

Jednak lobby alienacji rodzicielskiej nie przestaje rozpowszechniać twierdzenia, że PAS zostało dodane do ICD, rozpowszechniając tę niebezpieczną pseudoteorię. To dobrze ilustruje, kto ma czas, pieniądze i powiązania, aby rozpowszechniać swoje fake newsy. Można zadać sobie pytanie, skąd bierze się ta ogromna energia, aby za wszelką cenę kontynuować rozpowszechnianie koncepcji, które, jak naukowo jasno udowodniono, oparte są na kłamstwie. Cui bono?

W maju 2019 r. opublikowano ostateczną, zatwierdzoną wersję ICD-11. Sieć i skrzynki pocztowe różnych redakcji zostały zalane fałszywym twierdzeniem aktywistów PAS, że ten rzekomy zespół psychiatryczny (alternatywnie "zaburzenie") jest już uznaną diagnozą.

Dlatego latem 2019 roku liczni naukowcy i organizacje z 36 krajów poczuli się zmuszeni do zareagowania na tę nową falę fake newsów i wydania publicznego, szczegółowego oświadczenia do WHO, w którym po raz kolejny zestawili wszystkie dowody naukowe, że ta pseudodiagnoza nie ma żadnych podstaw diagnostycznych, klinicznych ani nawet naukowych. Prof. dr Maurice Berger, psychiatra dziecięcy z Lyonu, i dr Eugenie Izard, psychiatra dziecięcy z Tuluzy, opublikowali następujący artykuł w Revue Francophone de la Victimologie, francuskim czasopiśmie poświęconym wiktymologii.

***

Fake News o rzekomym "oficjalnym uznaniu Alienacji Rodzicielskiej".
Dr. Maurice Berger
Dr. Eugenie Izard

***

Lobby syndromu alienacji rodzicielskiej (PAS) nie odnosi sukcesów.

Wbrew ostatniemu oświadczeniu Stowarzyszenia ACALPA (Association Contre L'Aliénation Parentale) z 29 maja 2019 roku, WHO (Światowa Organizacja Zdrowia) nie dokonała żadnej zmiany w nazewnictwie ani w uznaniu tzw. "Syndromu Alienacji Rodzicielskiej".

W rzeczywistości, w nowej Międzynarodowej Klasyfikacji Chorób, znanej jako ICD 11, termin "alienacja rodzicielska" nie pojawia się na liście chorób psychicznych, ale w sekcji "kody rozszerzające", w której stwierdza się, że "nigdy nie powinien być używany jako pierwszy do zdefiniowania zaburzenia" [1]. WHO stwierdza nawet, że indeks alfabetyczny jest listą 120 000 terminów klinicznych (łącznie z synonimami lub wyrażeniami) i że "wymienienie terminu w indeksie nie oznacza ich uznania lub poparcia 2]."

Stanowisko profesjonalistów, że pojęcie "alienacji rodzicielskiej" nie powinno być włączone do DSM 5 z powodu braku podstaw naukowych, jest zatem nadal aktualne.

Ostatecznie w lipcu 2019 roku 339 ekspertów i stowarzyszeń zawodowych z 36 krajów podpisało tekst z odniesieniami do literatury naukowej, w którym podkreślono brak danych naukowych, leżących u podstaw tej koncepcji i podkreślono tworzone przez nią zagrożenia [3].

Jak zauważa Eugénie IZARD (Izard, 2018), "Alienacja jest pojęciem, które w swoim obecnym użyciu jest zdecydowanie zbyt niejasne, aby można je było wykorzystywać w zróżnicowany sposób. Alienacja rodzicielska może odnosić się do wielu zjawisk, które są bardzo różne i nieporównywalne w swoim nasileniu i konsekwencjach dla rozwoju psychicznego dziecka".

W rzeczywistości, termin ten jest ewentualnie używany do opisu
syndromu alienacji rodzicielskiej (PAS), zdefiniowanego przez Gardnera w latach 80:

Gardner zdefiniował ten syndrom jako "pranie mózgu", które według niego było wykorzystywane w 90% sporów o opiekę nad dzieckiem (BERGER, PHELIP, 2012) przez matki, które (rzekomo) wysuwały fałszywe oskarżenia o przemoc seksualną w celu odwetu i zerwania relacji ojciec-dziecko. Gardner publikował również liczne artykuły propedofilskie. W końcu popełnił samobójstwo, zadając sobie śmierć nożem.

Jego teoria opiera się na fałszywym twierdzeniu, bez obiektywnych dowodów, że prawie wszystkie zarzuty o wykorzystywanie seksualne są kłamstwem, podczas gdy w rzeczywistości wszystkie międzynarodowe badania pokazują, że tylko 3% tych zarzutów jest fałszywych. W rezultacie opiekuńcze matki są oskarżane o manipulowanie swoimi dziećmi, gdy zgłaszają zarzuty wykorzystywania seksualnego, które bardzo często są przekazywane do informacji sprawcom.

Kiedy dziecko sprzymierza się z jednym z rodziców, a odrzuca drugiego:

Jednak zjawisko aliansów i odrzucania związków jest konstytutywne dla wszystkich związków międzyludzkich, jest czymś normalnym i żaden związek nigdy nie jest równy innemu, chyba że w ideale pełnej równości i symetrii. Nawet w zjednoczonej rodzinie dzieci są czasami bliżej jednego z rodziców niż drugiego i odwrotnie. Zjawisko to może się dodatkowo nasilać w momencie separacji, niekoniecznie stanowiąc patologię [4].

Konflikty rodzicielskie:

W okresie separacji (i związanej z tym krytyki jednego z rodziców wobec drugiego) są one często mylnie uznawane za zachowania alienujące. Jednak procesy związane z intensywnym konfliktem są zupełnie inne niż "alienacja" w sensie kontrolowanego zachowania.

Procesy prania mózgu z opowiedzeniem się po jednej stronie, które są niezwykle poważnymi chorobami:

Odpowiadają one trybom relacyjnym występującym w perwersji lub paranoi, z mechanizmami służącymi kontroli drugiego człowieka. Dziecko staje się zbrojnym ramieniem rodzicielskiej perwersji lub rodzicielskiego urojenia, która staje się wtedy rodzajem podwójnego urojenia. Jedynym sposobem na wykrycie tego urojenia kontroli jest dokładne badanie psychiatryczne osobowości sprawcy, jak również zjawiska stresu urojeniowego, który je wywołał [5].

Innymi słowy, diagnoza, która wymaga dużej wiedzy psychopatologicznej i psychiatrycznej, dużego doświadczenia z badaniem paranoi, wiedzy w psychiatrii dziecięcej, wiktymologii, a zwłaszcza w zjawiskach kontrolowania zachowań, przemocy i przemocy seksualnej. Dlatego do stawiania takich diagnoz powinni być angażowani wyłącznie doświadczeni psychiatrzy lub psychologowie. W żadnym wypadku, jako profesjonaliści, nie aprobujemy dopuszczania do opisywania i propagowania takiej pseudonauki/pseudoteorii wojowniczo nastawionych osób, co w niektórych aspektach graniczy z nielegalną praktyką medyczną.

Jak wykazały liczne badania (Meier, 2013; Sielberg, 2013) [6] oraz praktyka kliniczna profesjonalistów pracujących z dziećmi krzywdzonymi:

Koncepcja alienacji rodzicielskiej, o rozmytych, niezrozumiałych konturach, która nie ma również naukowego uzasadnienia, które pozwoliłoby na zastosowanie jej jako diagnozy, poważnie utrudnia ochronę maltretowanych dzieci. Jego użycie może spowodować, że opiekę nad dzieckiem będzie sprawował rodzic dopuszczający się przemocy.

Z tych wszystkich powodów:

Bronimy faktu, że termin zachowanie kontrolujące i ewentualnie paranoidalne urojenia i/lub perwersja muszą nadal być naszymi psychopatologicznymi odniesieniami do opisu poważnych zjawisk, z którymi się spotykamy, i wzywamy do zaprzestania używania terminu alienacja, aby uniknąć pomyłek, które prowadzą do strasznych błędów.

Został wydany **zakaz** używania jako dowodu tzw. syndromu alienacji rodzicielskiej (ang. Parental Alienation, PA) przez jury z ekspertów, jak również sąd apelacyjny (Anglia i Walia). Teoria Gardnera i związane z nią badania zostały poddane szerokiej KRYTYCE, a ALIENACJA RODZICIELSKA została szeroko ZDYSKREDYTOWANA jako zaburzenie.
Kanadyjski Departament Sprawiedliwości, Krajowa Rada Sędziów Sądów dla Nieletnich i Rodzinnych Stanów Zjednoczonych zakazuje wykorzystania tzw. teorii alienacji rodzicielskiej jako dowodu.
Alienacja rodzicielska (PAS) **nie jest ujęta jako zaburzenie w Diagnostycznym i Statystycznym Podręczniku Zaburzeń Psychicznych Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego ani w Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych WHO**. Twierdzenia przeciwne, że alienacja rodzicielska została włączona do ICD-11 należy **uznać za nieścisłe**. W zaktualizowanej wersji ICD-11 termin "alienacja rodzicielska", **który nie był diagnozą, został usunięty.[**10] Wpis w ICD-11 pod QE52.1, "Utrata relacji miłosnej w dzieciństwie", nie jest opisem PA(S), ale jedynie **upośledzeniem** dziecka z powodu utraty bliskiej relacji emocjonalnej "takiej jak rodzic, **rodzeństwo**, bardzo szczególny **przyjaciel** lub ukochane **zwierzę domowe**".

Cytat z The Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law http://jaapl.org/content/41/1/98.full:

"Celem tego artykułu jest odniesienie się do niektórych z najczęstszych nieporozumień dotyczących naszych propozycji włączenia PA (alienacji rodzicielskiej) do DSM-5 i ICD-11. Aby nawiązać rozmowę, wykorzystamy stwierdzenia z artykułów Walker i Shapiro,5 Houchin i wsp.,6 oraz Pepiton i wsp.7 do zilustrowania nieporozumień, które naszym zdaniem należy skorygować. Mamy nadzieję, że wysiłek ten zachęci do dalszej dyskusji. Cztery nieporozumienia, którymi się tutaj zajmiemy to: nie ma wystarczającej liczby opublikowanych badań, aby poprzeć włączenie PA (alienacji rodzicielskiej) do DSM-5 i ICD-11; jeśli PA (alienacja rodzicielska) stanie się diagnozą, jego niewłaściwe użycie wpłynie na sędziów, aby zabierali dzieci rodzicom opiekuńczym i oddawali je pod opiekę nadużywającym rodzicom; ludzie, którzy opowiadają się za tym, że PA (alienacja rodzicielska) powinno być włączone do DSM-5 i ICD-11, są motywowani ukrytymi agendami lub ukrytymi pobudkami, takimi jak wygrywanie spraw sądowych i zarabianie pieniędzy jako eksperci-świadkowie; a Richard Gardner powinien zostać skrytykowany za samoopublikowanie swojego opisu zespołu alienacji rodzicielskiej (PAS)."

Status naukowy (status quo- 2021)

Opis syndromu alienacji rodzicielskiej dokonany przez Gardnera był przedmiotem różnorakiej krytyki. Krytycy twierdzą przede wszystkim, że teoria Gardnera nie ma podstaw naukowych i jest **hipotezą**, na której poparcie nie przedstawiono do tej pory wystarczających dowodów. Pierwsze publikacje na ten temat były wydawane własnym sumptem i nie były recenzowane. Późniejsze wyniki zostały opublikowane w recenzowanych czasopismach, ale większość z nich to dowody anegdotyczne w postaci studiów przypadków. Ponadto, ograniczone badania na ten temat nie są wiarygodne i rzetelne. Projekt badawczy Gardnera również z konieczności prowadzi do potwierdzenia jego **hipotez**, ponieważ **nie testuje** on hipotezy zerowej w swoich, opublikowanych przez siebie samego, badaniach na próbach **nierandomizowanych**. Brak obiektywnych badań, badań replikacyjnych, falsyfikowalności i niezależnych publikacji doprowadził do scharakteryzowania zespołu jako **PSEUDONAUKI** i tzw. **JUNK SCIENCE**. Zwolennicy syndromu alienacji rodzicielskiej zgadzają się, że potrzebne są szeroko zakrojone, systematyczne badania kontrolne, w celu zbadania ważności i wiarygodności tego syndromu.

Teoretyczne podstawy syndromu zostały nazwane niekompletnymi, uproszczonymi i wadliwymi, szczególnie dlatego, że podejście to **ignoruje kilka czynników**, które mogą przyczynić się do oddalania i zaniku przywiązania między rodzicem a dzieckiem. Inne krytyczne uwagi dotyczą tego, że zespół zrównuje **normalną reakcję dziecka na rozwód** rodziców z **psychozą**, **WYOLBRZYMIA** negatywne skutki alienacji rodzic-dziecko i proponuje interwencje, które są **niewystarczająco zbadane i mogą być niebezpieczne.** Ponadto, nie ma wystarczających danych empirycznych, aby rozróżnić dzieci wyalienowane od dzieci maltretowanych lub straumatyzowanych oraz dzieci z ADHD, ODD lub zaburzeniami lękowymi i afektywnymi. Gardner został oskarżony o oznaczanie **rozproszonych grup zachowań jako syndromu**, gdy nie ma ku temu odpowiednich podstaw naukowych. Zwolennicy syndromu alienacji rodzicielskiej uważają również, że nazywanie go syndromem jest niewłaściwe, ponieważ termin "syndrom" sugeruje większą naukowość niż jest to uzasadnione. Stwierdzenie Gardnera, że dzieci, które odrzucają jednego z rodziców zostały "wyprane" przez drugiego rodzica jest postrzegane jako problematyczne przez psychiatrę Gunthera Klosinskiego. **Gardner używał języka**, który był używany przez **lekarzy wojskowych w wojnie koreańskiej** i przez ekspertów w związku z sektami. **Źródła poniżej**.

Bibliografia:

Izard, Eugénie. (2018) Syndrome d'aliénation parentale ? Prezentacja w ramach formacji ciągłej ENM.

Kaës, R. (2013). Jedyna w swoim rodzaju różnorodność, psychanaliza w grupie. Paryż : Dunod.

Meier, J. (2013, wrzesień). Syndrom alienacji rodzicielskiej i alienacja rodzicielska - przegląd badań. Dostępne na stronie https://vawnet.org/sites/default/files/materials/files/2016-09/AR_PASUpdate.pdf

Phelip, J., Berger, M. (2012). Rozwód, separacja, czy dzieci są chronione? Paryż : Dunod.

Sielberg , J. (2013). Kryzys w sądzie rodzinnym: lekcje z odwróconych spraw. Raport końcowy złożony w Biurze ds. Przemocy Wobec Kobiet, Departament Sprawiedliwości. https://irp-cdn.multiscreensite.com/0dab915e/files/uploaded/crisis-fam-court-lessons-turned-around-cases.pdf

[1] **https://icd.who.int/browse11/l-m/en#/http%3a%2f%2fid.who.int%2ficd%2fentity%2f979408586**

[2] **https://icd.who.int/icd11refguide/en/index.html#2.09Vol3index|index|c2-9**

[3] **http://www.learningtoendabuse.ca/collective-memo-of-concern-to-WHO-about-parental-alienation.html**

[4] Należy zauważyć, że dla anglosaskich badaczy, takich jak **Johnston i Kelly**, istnieje różnica między PAS, opisanym przez Gardnera i całkowicie obalonym, a "alienacją rodzicielską" z rodzicielskim odrzuceniem z różnych powodów, które wymagają konsekwentnego badania zachowania dziecka wobec rodziców i ich własnych słabości.

[5] Dla **René Kaësa (2013)**, znanego psychologa zajmującego się psychologią rodziny, alienacja odnosi się do "porzucenia lub poświęcenia części siebie na rzecz władzy innej wewnętrznej lub zewnętrznej części (instancji, osoby, idei....)". Termin ten oznacza zatem relację władzy, dominacji i podporządkowania, co zbliża go do pojęcia kontroli.

[6]https://reppea.wordpress.com/les-documents-de-references-sur-le-sap/

https://www.rpo.gov.pl/pl/kategoria-konstytucyjna/art-33-rownosc-kobiet-i-mezczyzn
Maria Łopatkowa “Ścigane z mocy prawa”, Młodzieżowa agencja wydawnicza, Warszawa 1986, str. 6,7

Maria Łopatkowa “Samotność dziecka”, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1983, str. 5,6

https://www.cairn.info/revue-la-revue-internationale-de-l-education-familiale-2011-1-page-87.htm
(Edleson, 1999; Unicef, 2003)
(Brownridge, 2006)

https://ccnorway.eventsair.com/QuickEventWebsitePortal/ecdv-2019/programme/Agenda/AgendaItemDetail?id=bfc9efe7-ab0a-4bd8-b7c9-803fbfb603db

https://www.youtube.com/watch?v=lPF_p3ZwLh8&fbclid=IwAR1E7NcvnYdgIKrLJEIDmW4FjUEyOEMZFS8UuPKyBOyrGXc_L-XTGsUAon8

Barnett, A. (2020). A genealogy of hostility: parental alienation in England and Wales. Journal of Social Welfare and Family Law, 42 (1), 18-29. https://doi.org/10.1080/09649069.2019.1701921

Casas Vila, G. (2020). Parental Alienation Syndrome in Spain: opposed by the Government but accepted in the Courts. Journal of Social Welfare and Family Law, 42 (1), 45-55. https://doi.org/10.1080/09649069.2019.1701923

CSMS, Werkgroep complexe scheidingen – multidisciplinaire samenwerking. (2019). Het houdt niet op, totdat je de slachtoffers beschermt. Complexe scheidingen en vermoedens/beschuldigingen van huiselijk geweld. https://tinyurl.com/hethoudtnietop

Doughty, J., Maxwell, N., & Slater, T. (2020). Professional responses to 'parental alienation': research-informed practice. Journal of Social Welfare and Family Law, 42 (1), 68-79. https://doi.org/10.1080/09649069.2020.1701938

Elizabeth, V. (2020). The affective burden of separated mothers in PA(S) inflected custody law systems: A New Zealand case study. Journal of Social Welfare and Family Law, 42 (1), 118-129. https://doi.org/10.1080/09649069.2020.1701943

Feresin, M. (2020). Parental alienation (syndrome) in child custody cases: survivors' experiences and the logic of psychosocial and legal services in Italy. . Journal of Social Welfare and Family Law, 42(1), 56-67. https://doi.org/10.1080/09649069.2019.1701924

Lapierre, S., Ladouceur, P., Frenette, M., & Côté, I. (2020). The legitimization and institutionalization of 'parental alienation' in the Province of Quebec. Journal of Social Welfare and Family Law, 42(1), 30-44. https://doi.org/10.1080/09649069.2019.1701922

Mackenzie, D., Herbert, R., & Robertson, N. (2020). 'It's Not OK', but 'It' never happened: parental alienation accusations undermine children's safety in the New Zealand Family Court. Journal of Social Welfare and Family Law, 42(1), 106-117. https://doi.org/10.1080/09649069.2020.1701942

Meier, J. S. (2020). U.S. child custody outcomes in cases involving parental alienation and abuse allegations: what do the data show? Journal of Social Welfare and Family Law, 42(1), 92-105. https://doi.org/10.1080/09649069.2020.1701941

Rathus, Z. (2020). A history of the use of the concept of parental alienation in the Australian family law system: contradictions, collisions and their consequences. Journal of Social Welfare and Family Law, 42(1), 5-17. https://doi.org/10.1080/09649069.2019.1701920

Sheehy, E., & Boyd, S. B. (2020). Penalizing women's fear: intimate partner violence and parental alienation in Canadian child custody cases. Journal of Social Welfare and Family Law, 42(1), 80-91. https://doi.org/10.1080/09649069.2020.1701940

Sheehy, E., & Lapierre, S. (2020). Introduction to the special issue. Journal of Social Welfare and Family Law, 42(1), 1-4. http://doi.org/10.1080/09649069.2020.1702409

***T*M Houchin, J Ranseen, PAK Hash, DJ Bartnicki:** *The Parental Alienation Debate Belongs in the Courtroom, Not in DSM-5. In: Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law. 40, Nr. 1, 2012, Str. 127–131.*

***MB Pepitona et al.**: Is Parental Alienation Disorder a Valid Concept? Not According to Scientific Evidence. A Review of Parental Alienation, DSM-5 and ICD-11 by William Bernet. In: Journal of Child Sexual Abuse. 21, Nr. 12, 2012, S. 244–253.*

***RE Emery: P**arental Alienation Syndrome: Proponents bear the burden of proof. (pdf) In: Family Court Review. 43, Nr. 1, 2005, Str. 8–13.*

***Richard Bond**: The Lingering Debate Over the Parental Alienation Syndrome Phenomenon. In: Journal of Child Custody. 4, Nr. 1, 2008, Str. 37–54.*

Martindale, David; Gould, Jonathan W.: The Art and Science of Child Custody Evaluations. The Guilford Press, New York 2007, ISBN 1-59385-488-9.

***JS Meier**: A Historical Perspective on Parental Alienation Syndrome and Parental Alienation. In: Journal of Child Custody. 6, Nr. 3–4, 2009, Str. 232–257.*

RJ Williams: Should judges close the gate on PAS and PA? In: Family Court Review. 39, Nr. 3, 2001, Str. 267–281.

***JA Hoult**: The Evidentiary Admissibility of Parental Alienation Syndrome: Science, Law, and Policy. (pdf) In: Children's Legal Rights Journal. 26, Nr. 1, 2006, Str. 1–61.*

Ackerman MJ: Clinician's guide to child custody evaluations. John Wiley & Sons, New York 2001, ISBN 978-0-471-39260-6, Str. 73–82.

ER Ragland, Fields H: *Parental Alienation Syndrome: What Professionals Need to Know Part 1 of 2 Update Zarchiwizowane w oryginalu 17 września 2012 r.: Update – American Prosecutors Research Institute Newsletter. 16, Nr. 6, 2003. Pobierane 13 września 2012.*

CS Bruch*: Parental Alienation Syndrome and Parental Alienation: Getting It Wrong in Child Custody Cases. (pdf) In: Family Law Quarterly. 35, Nr. 527, 2001, Str. 527–552.*

CL Wood: *The parental alienation syndrome: a dangerous aura of reliability. (pdf) In: Loyola of Los Angeles Law Review. 29, Nr. 4, 1994, Str. 1367–1415.*

KC Faller: *The parental alienation syndrome: What is it and what data support it?. (pdf) In: Child Maltreatment. 3, Nr. 2, 1998, S. 100–115.*

BD Garber: Developmental psychology for family law professionals: theory, application, and the best interests of the child. Springer Publishing, New York 2010, ISBN 978-0-8261-0525-7, Str. 277

CL Whitfield: The "False Memory" Defense: Using Disinformation and Junk Science In and Out of Court. In: Journal of Child Sexual Abuse. 9, Nr. 3–4, 2001, Str. 53–78.

Richard Gardner: Commentary on Kelly and Johnston's The Alienated Child: A Reformulation of Parental Alienation Syndrome. (pdf) In: Family Court Review. 42, Nr. 4, 2004, Str. 611–21.

AJL Baker: Knowledge and Attitudes About the Parental Alienation Syndrome: A Survey of Custody Evaluators. In: American Journal of Family Therapy. 35, Nr. 1, 2007, Str. 1–19. Richard A. Warshak: Bringing sense to Parental Alienation: A Look at the Disputes and the Evidence. In: Family Law Quarterly. 37, Nr. 2 marzec, Str. 273–301.

SN Sparta, GP Koocher: Forensic Mental Health Assessment of Children and Adolescents. Oxford University Press, 2006, ISBN 978-0-19-514584-7, Str. 83, 219–221

KD; Poisson SE: Child Custody & Domestic Violence. SAGE Publications, 2002, ISBN 978-0-7619-1826-4, Str. 52– 54.

KH Waldron, Joanis DE: Understanding and Collaboratively Treating Parental Alienation Syndrome. In: American Journal of Family Law. 10, 1996, Str. 121–133.

JB Rohrbaugh: A Comprehensive Guide to Child Custody Evaluations: Mental Health and Legal Perspectives. Springer, New York 2008, ISBN 978-0-387-71893-4, Str. 413 ff.

L Drozd: *Rejection in cases of abuse or alienation in divorcing families. In: Galatzer-Levy RM; Kraus L & Galatzer Levy J (Hrsg.): The Scientific Basis of Child Custody Decisions, 2nd Edition. John Wiley & Sons, 2009, ISBN 978-0-470-03858-1, Str. 403–416.*

PJ Caplan: What is it that's being called Parental Alienation Syndrome. In: PJ Caplan, L Cosgrove (Hrsg.): Bias in psychiatric diagnosis. Rowman & Littlefield, 2004, ISBN 978-0-7657-0001-8, S. 62.

JEB Myers: Expert testimony describing psychological syndromes. In: Pacific Law Journal. 24, Nr. 3, 1993, S. 1449– 1464Marc J.

Ackerman: Clinician's Guide to Child Custody Evaluations. Wiley-Blackwell, 2002, ISBN 978-0-471-15091-6, Str. 73–82.

Nicholas Bala*, Barbara-Jo Fidler, Dan Goldberg, Claire Houston: Alienated Children and Parental Separation: Legal Responses in Canada's Family Courts. In: Queen's Law Journal. 38, 2007, S. 79–138.*

Gunther Klosinski: *Umgangsrecht. Frank Häßler u. a. (Hrsg.): Praxishandbuch forensische Psychiatrie des Kindes-, Jugend- und Erwachsenenalters: Grundlagen, Begutachtung und Behandlung. Medizinisch Wissenschaftliche Verlagsgesellschaft, Berlin 2011, ISBN 978-3-941468-25-2, Str. 524 f.*

W Bernet: Parental Alienation Disorder and DSM-V. In: The American Journal of Family Therapy. 36, Nr. 5, 2008, Str. 349–366

Mając na uwadze obecny stan wiedzy naukowej o tak zwanej alienacji rodzicielskiej apelujemy o całkowite odrzucenie druku senackiego nr 63.

Z poważaniem

E. S.B.-M.